

İLKOKUL 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNİN BİTİŞİK EĞİK EL YAZISI HATALARI ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Adem YILDIRIM*

Özet

Bu araştırma ilkököl 1. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik el yazısında yaptıkları yazım yanlışlarını ayrıntılı bir şekilde incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi; veri analizi olarak ise betimsel analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırma 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Gaziantep ili İslahiye ilçesinde resmi bir ilkökölde öğrenim gören 45 birinci sınıf öğrencisinden elde edilmiştir. Veri kaynağı olarak 45 öğrencinin Türkçe defterlerinden faydalanılmıştır. Araştırma bulgularına göre; öğrencilerin 40'ının (%88.8) bitişik eğik yazı harflerini yönlerine uygun ve doğru yazamadıkları; 19'u (%42.2) harfleri düzensiz yazdığı; 16'sı (%35.6) harflerin gövde kısmını doğru yazamadığı; 20'sinin (%44.5) harflerin üst uzantılarına dikkat etmediği; 19'unun (%42.2) harflerin alt uzantılarını dikkat etmediği; 7'sinin (%15.5) harflerin başlangıç çizgisini yanlış yaptığı görülmüştür. Yine Öğrencilerin 15'inin (%33.3) harflerin bağlantılarını doğru yapmadığı; 19'unun (%42.2) harflerin bitiş çizgisini yanlış yaptığı; 40'ının (%88.8) harf boyutlarına dikkat etmediği; 14'ünün (%31.1) cümle ve kelimelerde harfler arasında uygun boşluk bırakmadığı; 6'sının (%13.3) büyük ve küçüğü yazılım olarak birbirine benzeyen harfleri yanlış yazdığı; 19'unun (%42.2) harfleri farklı şekillerde düzensiz yazdığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin satır çizgilerine dikkat etmemelerinin nedeni olarak ise yazma hızı ve becerilerinin düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: İlkokul 1. sınıf, bitişik eğik el yazısı, bitişik eğik el yazısı hataları.

QUALITATIVE RESEARCH ON THE MISTAKES OF 1ST GRADE STUDENTS IN PRIMARY SCHOOL ABOUT CURSIVE WRITING

Abstract

This article sets out to analyze mis writings of 1st grade students in primary school on cursive writing in a detailed manner. In this research, as a data analysis descriptive analysis, and document review, a method of qualitative researchs, were used. The present research held in a public primary school in İslahiye, a district of Gaziantep, in 2015-2016 academic year. The findings were extracted by 45 1st grade students who have been educated in a public school. Turkish language notebooks of these forty-five students were utilized as a data source. According to research findings, 40 students(%88.8) can't write the letters of cursive writing properly and conveniently, 20 students(%44.5) don't pay attention to top extension of letters, 19 students(42.2) don't pay attention to bottom extension of letters, 16 students(%35.6) can't write

* Öğretmen, MEB, Gaziantep, Türkiye, ademyildirim_3301@hotmail.com, Orcid id: 0000-0002-0920-6836

the roots of letters correctly, 7 students(%15.5) make mistakes on beginning lines of letters. It was also identified that 15 students(%33.3) can't make the connections of letters correctly, 19 students(%42.2) can't write ending lines of letters, 40 students(%88.8) don't pay attention to traits of letters, 14 students(%31.1) can't leave a blank between letters in sentences and words, 6 students(%13.3) miswrite the letters which have almost same spelling when they are capital or minuscule, 19 students(42.2) write letters differently and disorderly. Finally, it was concluded that students don't pay attention to lines because of writing rate and low writing skills.

Key words: 1st grade of primary school, cursive writing, the mistakes of cursive writing

GİRİŞ

Yazı ve yazmaya ilişkin literatür incelendiğinde farklı tanımlar bulunmaktadır. Yazı TDK (2015)'ya göre "Düşüncenin belli işaretlerle tespit edilmesi, harfleri yazma biçimi." olarak tanımlanırken; Akyol (2000) tarafından duygu ve düşüncelerimizi ifade edebilmek için gerekli sembol ve işaretleri kurallarına uygun bir şekilde ve okunaklı olarak üretebilmek olarak tanımlanmıştır. Yazmayı ise Yılmaz (2007) duyguların, düşüncelerin, isteklerin, tasarıların yazılı olarak ifade edilmesi; TDK (2015) "Yazmak işi." olarak; Demirel (2002)'e göre ise düşünceyi, duyguyu, olayı yazı ile anlatma; MEB (2005)'e göre beyinde yapılandırılmış bilgilerin yazıya dökülmesi işlemi şeklinde tarif edilmektedir. Bunun için öğrencilerin dinledikleriyle okuduklarını iyi anlamaları ve beyinde yapılandırmaları gerekmektedir. Yine 2005 yılından itibaren MEB tarafından eğitimin tüm aşamaları yapılandırmacılık eğitim anlayışına göre düzenlendiğinden ve bu eğitim anlayışı öğrenciyi merkeze aldığından dolayı öğretmen öğrencinin kolay öğrenebilmesi için uygun öğrenme ortamı sağlamalı ve öğrenciye rehberlik etmelidir (Ünsal ve Korkmaz, 2017).

Köksal (1999, 5) yazmanın bilişsel ve duyuşsal olduğu kadar psikomotor becerilerle de alakalı bir süreç olduğunu belirtir. Yazı yazmanın bilişsel sürecinde insan yaşamı süresince edindiği bilgileri zihninde yapılandırır ve kendince yorumlar. Bu süreç içerisinde kişinin bilişsel becerileri rol oynar. Diğer taraftan yazmanın duyuşsal süreci yazının estetik görünümü, anlaşılabilirliği olarak yorumlanır. Yazı yazmada en önemli süreçlerden biride psikomotor gelişimdir. Kişinin yazmaya hazır olması için el kaslarının yeterli gelişim düzeyine ulaşması gereklidir. Güzel yazı yazmanın en önemli faktörlerinden biride el-kas-göz koordinasyonunun tam olarak sağlanmasıdır.

Yazma öğretiminin genel hedefleri; çocuğun açık, okunaklı ve işlek bir yazı yazma becerisi ile duygu, düşünce ve izlenimlerini yazılı olarak anlatabilme yeteneğinin geliştirilmesi biçiminde özetlenebilir (Çelenk, 2003, 118). Öğretmenlerin okunaklı, düzgün ve akıcı bir yazı için öğrencinin zihinsel gelişimini destekleyecek çalışmalar yapmaları önem arz eder. Böylece akıcı anlatabilme becerisi gelişmiş olan öğrencinin akıcı yazı yazması daha kolay olur.

Ülkemizde 2005 yılından önce ilk okuma yazma süreci, cümle çözümleme yöntemi kullanılarak dik temel harflerle yapılmaktaydı. Cümle çözümleme yönteminde, ilk okuma yazmaya önce cümleden başlanılır, daha sonra kelime, hece, harf şeklinde ilk okuma yazma öğretimi yapılmaktadır. 2005 yılından itibaren ise ilk okuma yazma sürecinde 'ses temelli cümle' yöntemi kullanılarak bitişik eğik yazı öğretimine geçilmiştir. Ses temelli cümle yöntemine göre öğrenciye önce ses hissettirilir, daha sonra öğrenci sesi hissedip doğru bir şekilde seslendirdikten sonra, yazma aşamasına geçilir. Anlamli bir bütün oluşturacak şekilde birkaç ses verildikten sonra seslerden hece, hecelerden kelime, kelimelerden cümleler, cümlelerden metin oluşturulur (MEB, 2005).

Aktürk (2009, 28) ses temelli cümle yöntemine geçişin gerekçelerini; cümle çözümleme yönteminin uygulanmasında karşılaşılan sorunlar, karma yöntemin yaygın olarak kullanılması, yapılandırıcı anlayışa uygun yöntem arayışları gibi gerekçeler doğrultusunda cümle çözümleme yöntemi yerine farklı bir yöntem gerekliliğinin ortaya çıktığını belirtmiştir. Ayrıca birçok uzmana göre sesten hareket eden yaklaşımlarla ilk okuma yazma öğrenen öğrencilerin daha az okuma ve yazma hataları yaptıkları, daha hızlı ve anlamlı okudukları tespit edilmiştir (Akyol, 2006; Sidekli, Coşkun, Gökbulut, 2008; Şahinel ve Karasu, 2007).

Ülkemizde ilkokul birinci sınıfa başlayan öğrenciler el yazısını bitişik eğik yazı ile öğrenmektedirler. İngilizce "cursive" veya "joinedupwriting" kelimeleriyle karşılanan bitişik eğik yazı, Latince "currere" kelimesinden gelmekte olup "koşmak" anlamındadır (Ott, 1997, akt: Akyol, 2006). Coşkun (2011, 30)'a göre bitişik eğik yazı, yeterli motor ve kas becerisinin olduğu çocuklarda, bir kelimeyi oluşturan harflerin, doğru bağlantılar yapılarak; hızlı, akıcı, okunaklı ve sağa eğik yazılmasıdır.

Literatür incelendiğinde yazı öğretimine hangi tür harflerle (dik, temel veya eğik) başlanması gerektiğinin araştırmacılar arasında tartışmalı bir konu olduğu görülür. Graham, Berninger ve Weintraub (1998)' a göre okunabilirlik ve hız açısından dik temel harflerle veya eğik harflerle okuma yazmaya başlama arasında anlamlı bir farklılığın olmadığını hatta her iki yazı türünü birlikte kullananların daha hızlı ve bazen de daha okunaklı yazdıklarını tespit etmişlerdir (Akt. Baş, 2012, 2).

Rubin (1985) yazı öğretimine dik temel harfle başlayan çocukların bitişik eğik yazı öğrenimine geçerken, bu durumun harf ve kelimelerin doğru yazılmasını ve üretilen fikirlerin yazıya aktarılmasını güçleştirdiğini belirtmektedir (Akt. Akyol, 2006, 51).

Başaran ve Karatay (2005)'a göre, bitişik eğik yazıyı öğrenmek daha kolaydır. Çünkü bu yazı, dik temel yazıya göre daha kolay psikomotor beceriler gerektirmektedir. Bitişik eğik el yazısında harfler sadece bir noktada

tamamlanırken, dik temel harfler birbirinden farklı sekiz ayrı noktada tamamlanır. Akyol (2006)'a göre, dik temel harflerin farklı başlangıç ve bitiş noktaları vardır. Fakat eğik harflerin sadece bir başlangıç noktası vardır ve eğik yazı harflerinin çoğu el kaldırmadan tek hareketle yapılmaktadır. Bu durum çocuğun yazmasını kolaylaştırmaktadır.

Yazı öğretiminde temel amaç okunaklı ve bir o kadar da çabuk yazmayı öğrenciye kazandırmaktır. Bunun için harf şekillerinin doğru olarak kavratılması gerekir (Akyol, 2006, 64). Bitişik eğik yazı, kişilerin el yetisi ve titreşimi farklı olduğundan dolayı kişisellik özelliği gösterir. Bu yüzden okullarda öğretilen bitişik eğik yazının standart biçimi ve kuralları vardır. Bu kurallar şunlardır:

1. Bitişik eğik yazı okunaklı, akıcı ve güzel olur.
2. Harflerin gövde büyüklükleri, üst ve alt uzantıları eşit ölçüde olur.
3. Harf biçimleri önerilen biçimlere uygun yazılır.
4. Harfler arasındaki aralık sık ya da seyrek olarak bırakılmaz.
5. Satırların uzunluğu, sıklığı ya da seyrekliği önemlidir.
6. Bitişik eğik yazının kolay ve çabuk yazılması için harfler kurallara uygun biçimde birbirine bağlanır.
7. Harflerin biçimlerinde, yazarken elin güçlük çekeceği kıvrıntı ve büküntüler olmamalıdır.
8. Yazının güzelliğini sağlamak için sayfa yüzeyindeki yerleşimine de özen gösterilmelidir.
9. Bitişik eğik yazıda dilbilgisi kurallarına dikkat etmek yazının görünüm güzelliği kadar önemlidir (Kılıçkan, 2004, 65).

İlkokul birinci sınıf, öğrenmenin, beceri kazanımının yoğun olduğu, alışkanlıkların yerleştiği bir dönemdir. Yazma ihmal edilirse çocuk için çok yorucu bir etkinlik haline gelecektir. Yazma fazla olursa öğrenciyi akademik etkinlikten soğutarak yazının bozulmasına sebep olacaktır. Yazma etkinlikleri yeteri kadar olursa öğrencinin güzel yazmasını sağlayacaktır (Turan, 2002, 155). Yazı öğretiminde seçilen yanlış bir yöntem öğrencinin ileriki yaşamında çeşitli sorunlara yol açabilir. Günümüzde yetişkinlerde görülen yavaş okuma, okuduğunu anlamama, dinleyememe veya dinlememe, kendilerini sözlü ve yazılı olarak ifade edememe gibi sorunları yaşamaları birinci sınıfta aldıkları ilk okuma ve yazma öğretiminde karşılaştıkları sorunlara bağlanabilir (Cemaloğlu, 2000, 4-5).

Yazı öğretiminde en önemli önceliklerden biri öğretmenin harflerin oluşumuna modellik etmesidir. Demir (2003) araştırmasında öğretmenlerin yazılarında kullandıkları alt-üst uzantı, harflerin büyüklükleri gibi stillerin, öğretmene ait öğrencilerle benzerlik gösterdiğini tespit etmiştir. Yazı öğretiminde harflerin üzerinden geçilerek yapılan çalışmalara yer verilmeli görsel ipuçları (oklarla yön gösterme) kullanılmalı, harfleri hafızadan yazma çalışmaları

yaptırılmalıdır. Harflerin başlangıç ve bitiş noktaları, alt ve üst uzantıları gösterilerek, kâğıt üzerindeki çizgilerin takibi sağlanmalıdır. Ayrıca harfe ait temel özellikler ile bir harfi diğer harften ayıran özellikler kavratılmalıdır. Örneğin küçük “ı” ve büyük “I” aynı sese sahip olmalarına rağmen yazılımları farklıdır (Akyol, 2006, 64-65).

Büyük harfler, özel adlar ve cümle başlarıyla verilmelidir. Örneğin “lale” kelimesi yazıldığında bu kelimenin farklı anlamları üzerinde durularak insan adı olan “Lale” kelimesinin yazım şekli gösterilmelidir. Elde edilen büyük harfin yazım şekli üzerinde durulmalıdır (Akyol, 2006, 129).

Öğrencilerin yazmada yaptıkları hatalar incelendiğinde harfleri yanlış yazdıkları, harf atlama-ekleme yaptıkları, noktalama işaretlerini unuttukları, ters yazdıkları, satır sonu ayırma yapmadıkları, yazma yönü hataları, okunaksız yazma, ayrıca öğrencilerin çizgiyi takip edememe; üst çizgiye veya alt çizginin üzerine yazma, satıra normal başlayıp alt satıra geçerek yazma gibi hatalar yaptıkları görülmüştür (Bay, 2010; Yıldız ve Ateş, 2010; Coşkun, Taşkaya ve Bal, 2013; Şahin, 2012).

İlgili alan yazında bitişik eğik el yazısında yapılan hatalara ilişkin bazı çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmaların bazıları Bayraktar (2006); Duran ve Akyol (2010); Memiş ve Harmankaya (2012); Demirkol (2012); Erdoğan (2012); Uysal (2013); Özdemir (2014); Balkan (2015)’in çalışmaları şeklinde ifade edilebilir. Bu çalışmalar genel olarak değerlendirildiğinde, ilkokul öğrencilerinin bitişik eğik el yazısında yaptıkları hataları belirlenirken, bu hataları da çeşitli değişkenler açısından ele aldıkları görülmektedir.

Bu çalışma; ilkokul 1. sınıf öğrencilerinin, bitişik eğik el yazısındaki yazım yanlışlarını ortaya çıkarmayı ve bu yanlışların giderilmesine yönelik olarak çözüm önerilerinin geliştirilmesini amaçlamaktadır. Bu amaç çerçevesinde şu sorulara yanıt aranmıştır:

1. İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin bitişik eğik el yazısı harflerinin yazımında yaptıkları hatalar nelerdir?
2. İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin kelime yazımında yaptıkları hatalar nelerdir?
3. İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin cümle yazımında yaptıkları hatalar nelerdir?
4. İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin yaptıkları imla hataları nelerdir?

YÖNTEM

Araştırma modeli

Bu araştırma, var olan durumu ortaya koymayı amaçladığından dolayı betimsel tarama modelindedir. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. Genel tarama modelleri, çok sayıda elemandan oluşan bir evrende, evren hakkında genel bir yargıya varmak amacı ile evrenin tümü ya da ondan

alınacak bir grup, örnek ya da örneklem üzerinde yapılan tarama düzenlemeleridir (Karasar, 2012). Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi kullanılmıştır. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

Araştırma grubu

Araştırmanın çalışma grubu belirlenirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu örnekleme yöntemindeki temel amaç, önceden belirlenmiş bir dizi ölçütünü karşılayan bütün durumların çalışılmasıdır. Buradaki ölçüt araştırmacı tarafından oluşturulabilir ya da önceden hazırlanmış bir ölçüt listesi kullanılabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Bu araştırmada ölçüt olarak öğrencilerin okur-yazar olması belirlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2015-2016 eğitim-öğretim yılının 2. döneminde Gaziantep ili İslahiye ilçesinde bir ilkokulda öğrenim gören toplam 45 birinci sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Veri kaynakları farklı 2 şubede öğrenim gören ölçüte uygun öğrencilerden toplanmıştır.

Verilerin toplanması

Araştırmada gerekli olan verileri toplamak için toplam 45 birinci sınıf öğrencisinin Türkçe defterleri incelenmiştir. Defterlerde bulunan hataların betimsel analizi yapılmıştır. Bu çalışmada öğrencilerin bitişik eğik yazı ile yazı yazarken hangi davranışları gösterdiğini, yaptıkları hataları tespit etmek amacıyla Memiş ve Harmankaya (2010) tarafından geliştirilen “Yazım Hatalarını İnceleme Envanteri” kullanılmıştır. Memiş ve Harmankaya (2010) tarafından geliştirilen “Yazım Hataları İnceleme Envanteri” nde yazım hataları “harflerin yazımı”, “kelimelerin yazımı”, “ cümle yazımı” ve “imla hataları” başlıkları altında toplanarak incelenmiştir. Tespit edilen hataların envantere dökümü yapılmıştır. Fotoğraf makinesi aracılığıyla öğrencilerin defterlerinde yaptıkları hatalardan örnekler alınmıştır. Elde edilen veriler betimsel analize tabi tutulmuştur.

Verilerin analizi

Toplanan verilerin analizinde nitel araştırmalarda kullanılan betimsel analiz tekniğinden faydalanılmıştır. Her öğrenci için defterler ayrı ayrı incelenmiş; envanterdeki maddelere göre kaç öğrencinin hangi hatayı yaptığı tespit edilmiş; frekans ve yüzdelikleri hesaplanmıştır. Büyük, küçük harf yazımı yanlışları; kelime, cümle yazımı yanlışları her öğrenci için ayrı ayrı tespit edilmiş ve sayısal olarak dökümü yapılmıştır.

BULGULAR***Birinci alt probleme ilişkin bulgular ve yorumlar***

Araştırmanın birinci alt problemi “İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin bitişik eğik el yazısı harflerinin yazımında yaptıkları hatalar nelerdir?” şeklinde ifade edilmiştir. Öğrencilerin veri kaynağındaki harf yazım hatalarına ilişkin bulgular Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Öğrencilerin harf yazım hatalarının betimsel istatistiği

Harflerin yazımı	Evet		Hayır	
	f	%	f	%
Bitişik eğik yazı harfleri yönlerine uygun ve doğru yazılmamıştır.	40	88.8	5	11.2
Harfler düzensiz yazılmıştır (aynı harf farklı şekillerde yazılmıştır).	19	42.2	26	57.8
Harflerin gövde kısmı doğru yazılmamıştır.	16	35.6	29	64.4
Üst uzantılara dikkat edilmemiştir.	25	55.5	20	44.5
Alt uzantılara dikkat edilmemiştir.	29	64.4	16	35.6
Harf bağlantıları doğru şekilde yapılmamıştır.	15	33.3	30	66.7
Tek harekette yazılması gereken harf iki harekette yapılmıştır.	6	13.3	39	86.7
Harfin bitiş çizgisi yanlıştır.	19	42.2	26	57.8
Harfin başlangıç çizgisi yanlıştır.	7	15.5	38	84.5
Yazıda harf boyutlarına dikkat edilmemiştir.	40	88.8	5	11.2
Yan yana gelen aynı harfler hatalı birleştirilmiştir (anne,...)	5	11.2	40	88.8
Cümle ve kelimelerde harfler arası uygun boşluklar bırakılmamıştır.	14	31.1	31	68.9
Büyük F,N,P,V,T harfleri kendinden sonra gelen küçük harflerle birleştirilmiştir.	2	4.4	43	95.6
Büyük ve küçüğü yazım olarak birbirine benzeyen harfler yanlış yazılmıştır.	6	13.3	39	86.7
Harfler yazılırken el kaldırıldığı için kesintiler oluşmuştur.	37	82.2	8	17.8

Tablo 1. incelendiğinde; öğrencilerin 40’ının (%88.8) bitişik eğik yazı harfleri yönlerine uygun ve doğru yazmadığı; 19’unun (%42.2) harfleri farklı şekillerde düzensiz yazdığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin bitişik eğik yazı harflerini yönlerine uygun ve doğru yazamaması harflerin öğretilmesi esnasında yapılan eksikliklerden kaynaklı olabileceği düşünülmektedir. Yazı öğretiminde üç temel husus vardır. Bunlardan birincisi harf şekillerinin doğru yazılması, ikincisi uygun ölçütlerde (ebatlarda) yazılması, üçüncüsü ise alt ve üst uzantıların uygun yazılmasıdır. Bu sıralama dikkate alınarak her çalışmada bir iş üzerinde durulmalıdır. İlk iş harf şekillerinin doğru yazılmasıdır. Daha sonra ebatlar ve uzantılara geçilmesi gerekmektedir (Akyol, 2006, 58).

Öğrencilerin 16'sı (%35.6) harflerin gövde kısmını doğru yazamadığı; 25'inin (%55.5) harflerin üst uzantılarına dikkat etmediği; görülmüştür. Öğrencilerin 29'unun (%64.4) "y-g-j" gibi harflerin alt uzantılarına dikkat etmediği görülmüştür. Öğrencilerin harflerin gövde, üst uzantı, alt uzantı bölümlerini doğru yazmaları için; harflerin büyüklüğünü normal yazmaları, bütün küçük harflerin gövde ile uzantılarını aynı boyda yazmaları sağlanmalıdır. Araştırmalara göre, öğrencilerin gözüne en uygun harf büyüklüğü gövde ile uzantılarının eşit olduğu büyüklüktür. Bir harfin uzantısının gövdeye göre kısa olması, diğer harflerle karıştırılmasına neden olabilmektedir. Örneğin, böyle bir oranlamada "a" ile "d" ve "n" ile "h" harfleri birbirine çok benzemekte ve öğrencinin gözü bu küçük ayrıntıları fark edememektedir. Bu durum ise harflerin tanınmasını ve yazılmasını zorlaştırmaktadır (Güneş, 2000, 57-58).

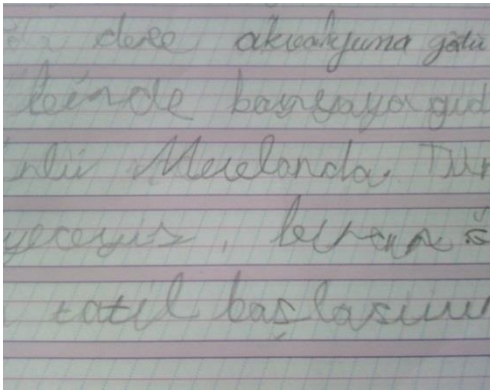
Öğrencilerin 15'inin (%33.3) harflerin bağlantılarını doğru yapamadığı görülmüştür. Öğrencilerin harflerin bağlantılarını yanlış yapmalarının sebebi yön kavramının gelişmemiş olması olabilir. Yön kavramı gelişmemiş olan çocuklar harflerin bağlantılarını uygun şekilde yapamayabilirler. Diyagonal ve yatay bağlantılar iyi kavratılmalıdır. Yuvarlaklar saatin tersi yönde hareket edilerek yazılmalıdır (Akyol, 2010, 62). Yine öğrencilerin 6'sının (%13.3) tek harekette yazılması gereken harfleri iki ve daha fazla harekette yazdığı görülmüştür. Öğrencilerin 19'unun (%42.2) harflerin bitiş çizgisini yanlış yaptığı görülmüştür. Öğrencilerin 7'sinin (%15.5) başlangıç çizgisini yanlış yaptığı tespit edilmiştir.

Öğrencilerin 40'ünün (%88.8) harf boyutlarına dikkat etmediği görülmüştür. Harf boyutlarına dikkat etmeme öğrencilerin en sık yaptıkları hatalar arasında olduğu görülmüştür. Bunun nedeni yazma etkinliklerine yeterli zamanın ayrılmaması ve harfleri yanlış tanıma olabilir. Özellikle küçük harflerde yapılan bu hatalar öğrencilerin yazma eylemine yeterince vakit ayırmamalarından kaynaklı olabileceği gibi harflerin tanıtılması esnasında gösterilen eksikliklerden de kaynaklı olabilir. Bu açıdan öğrencilere sık sık alıştırmalar yaptırılarak bu hataların giderilmesine çalışılmalıdır. Öğretmen öğrencilerin hatalarını düzeltmeden yazıda hız çalışmalarına geçmemelidir. Küçük harflerin gövdeleri tam yuvarlak değildir dar ve uzun yazılırlar. Satırlar arasında küçük harflerle yazarken aşağıya doğru uzanan harf uzantısının yarısı kadar aralık bırakılır. Bitişik eğik yazı ortalama 70 derece sağa eğimli yazılır (Güneş, 2000, 165).

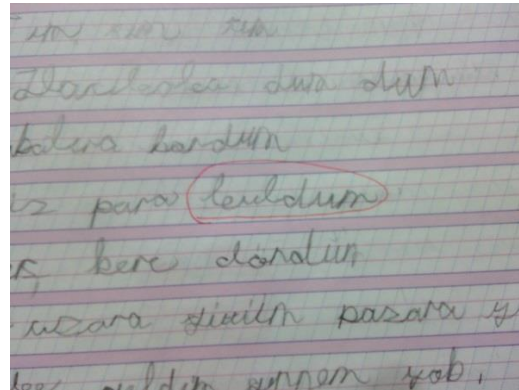
Öğrencilerin 5'inin (%11.2) "anne" sözcüğünde olduğu gibi yan yana gelen aynı harfleri hatalı birleştirdiği görülmüştür. Öğrencilerin 14'ünün (%3.1) cümle ve kelimelerde harfler arası uygun boşluk bırakmadığı görülmüştür. Bu hatanın yapılmasını en aza indirmek için harfler arasındaki bağlantı çizgilerinin eğimi üzerinde durulmalıdır. Harfler arasındaki bağlantı çizgilerinin eğimi aşağı yukarı 45 derece civarında olmalıdır. Daha fazla eğim harf aralıklarının çok

olmasına; az eğim ise harf aralıklarının dar olmasına yol açar (Akyol, 2010, 63). Ayrıca harfler ve kelimeler yazılırken öğrenciye güzel yazı defterindeki satırların çizgilerinden yararlanarak yazmalarının sağlanması bu hatayı en aza indirebilir. Öğrencilerin 2'sinin (%4.4) "F,N,P,V,T" gibi büyük harflerin kendinden sonra gelen küçük harfler ile birleştirilmez kuralına uymadığı görülmüştür. Bu duruma göre öğrencilerin büyük çoğunluğunun bu kuralı öğrendiği söylenebilir.

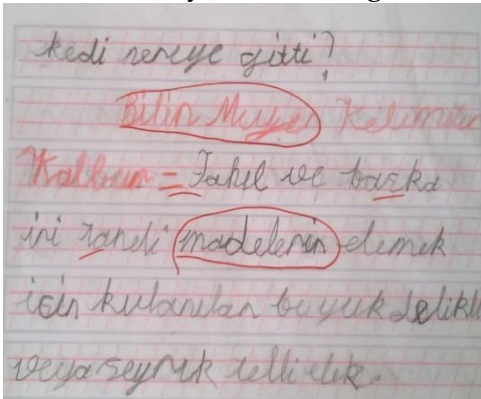
Öğrencilerin 6'sının (%13.3) büyük ve küçükü yazılım olarak birbirine benzeyen harfleri yanlış yazdığı; 8'inin (%17.8) harfler yazılırken el kaldırmalarından dolayı kesintilerin olduğu görülmüştür. Öğrencilerin en sık yaptığı hatalardan biri de yazı yazarken ellerini kaldırmaları sonucu kelimelerde ortaya çıkan kesintilerdir. Harfleri birleştirme esnasında yapılan bu hata, öğrencilerin harflerin yazımına ve bağlantı şekillerine dikkat etmemesinden kaynaklı olabilir. Çünkü bazı harfler birleşirken kendinden önce ve sonra gelen harflere göre farklı şekiller alırlar. Örneğin; "kir" ve "kor" kelimelerine bakacak olursak "r" harfinin "i" ile ve "o" ile birleşmesi farklı olabilecektir. Çünkü birisi aşağıdan diğeri yukarıdan bağlanmaktadır (Akyol, 2006, 59). Öğrencilerin defterlerindeki harflerin yazımında yaptıkları hatalarla ilgili görsel örnekler aşağıdaki şekillerde gösterilmiştir:

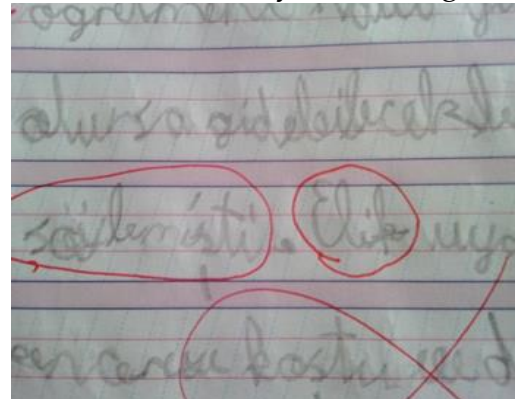
Şekil 1. Harf yönleri örneği

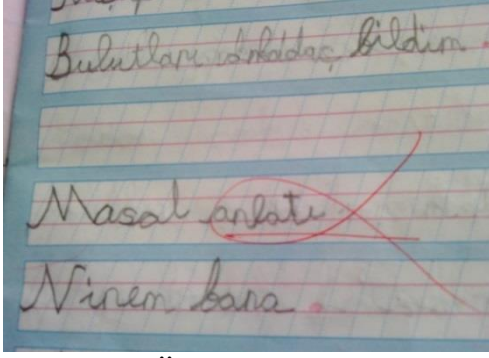
Şekil 2. Harf boyutları örneği

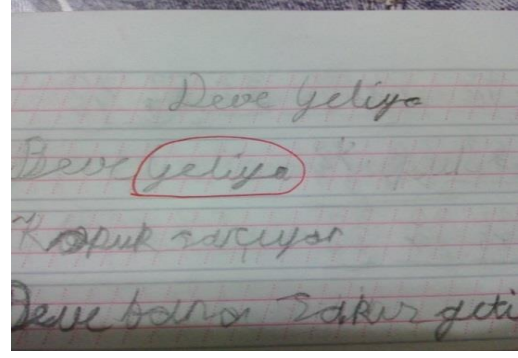
Şekil 3. Kesinti örneği

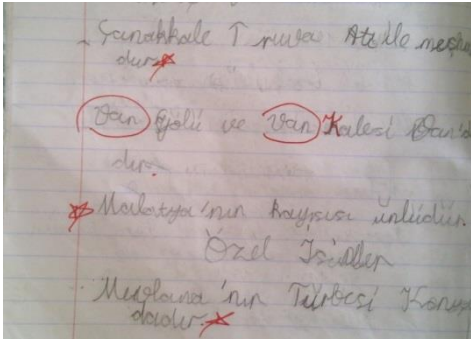
Şekil 4. Alt uzantı örneği

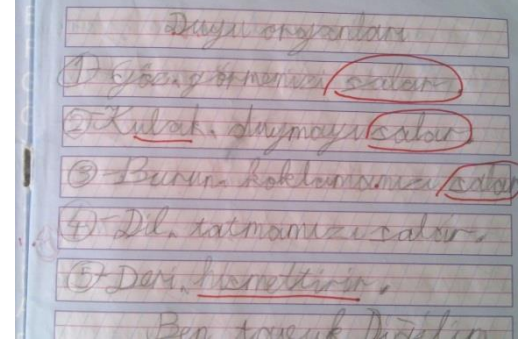
Şekil 5. Üst uzantı örneği

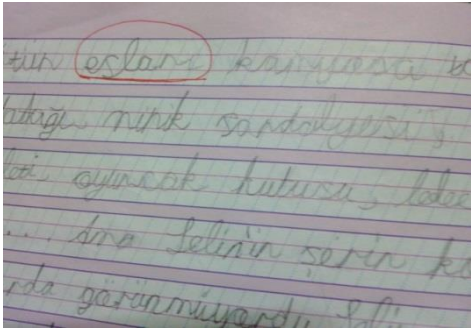
Şekil 6. Bitiş çizgisi örneği

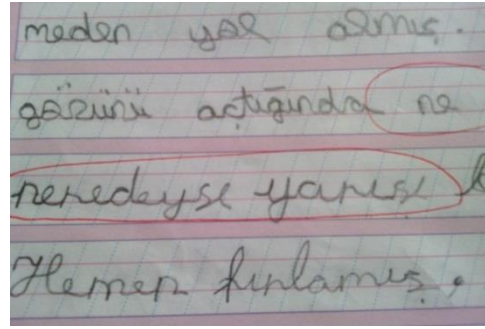
Şekil 7. Bitiş yönü örneği

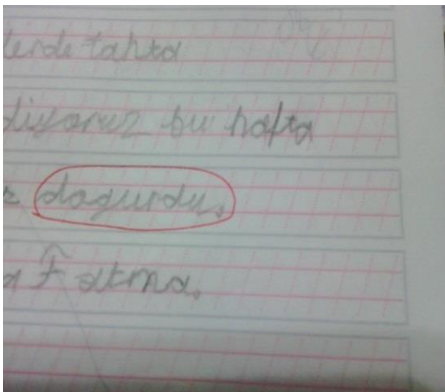
Şekil 8. Gövde örneği

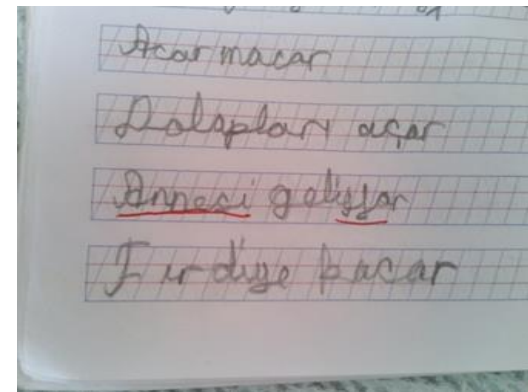
Şekil 9. Harf bağlantı örneği

Şekil 10. Kelimeler arası boşluk örneği

Şekil 11. Başlangıç çizgisi örneği

Şekil 12. Yan yana gelen harf örneği

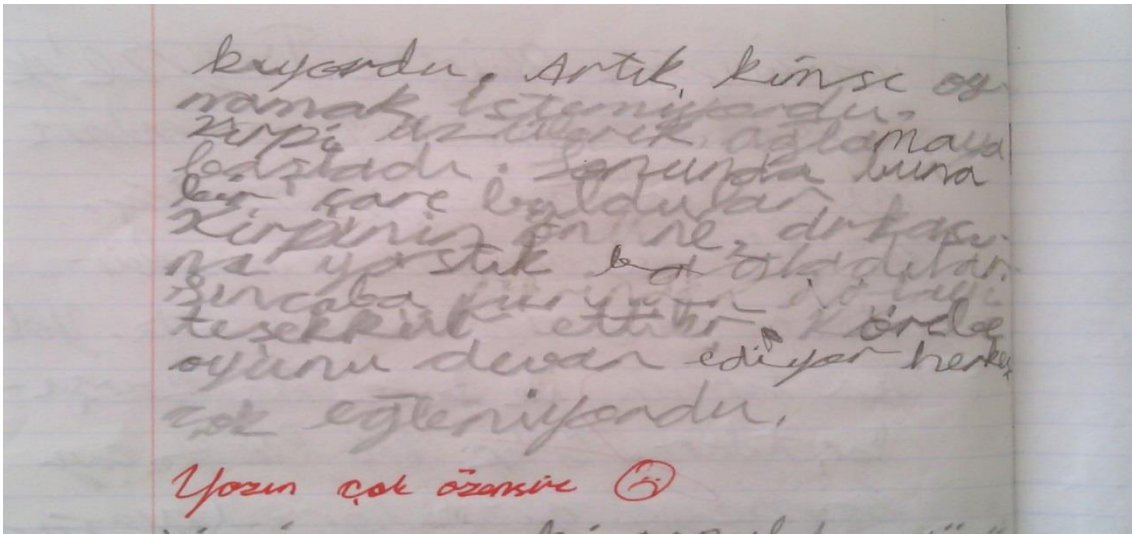
İkinci alt probleme ilişkin bulgular ve yorumlar

Araştırmanın ikinci alt problemi "İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin kelime yazımında yaptıkları hatalar nelerdir?" şeklinde ifade edilmiştir. Öğrencilerin veri kaynağındaki kelime yazım hatalarına ilişkin bulgular Tablo 2'de verilmiştir.

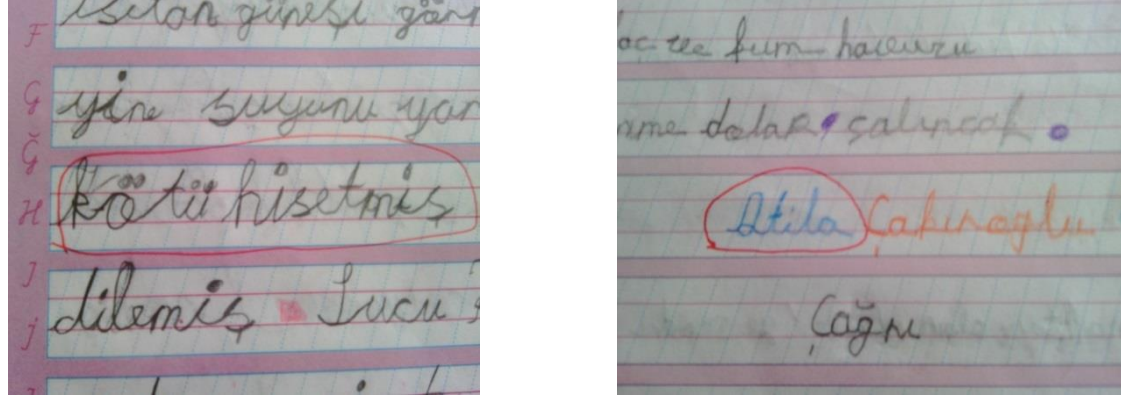
Tablo 2. Öğrenci kelime yazım hatalarının betimsel istatistiği

Kelime yazımı	Evet		Hayır	
	f	%	f	%
Kelimeler arası boşluklara dikkat edilmemiştir.	22	48.8	23	51.2
Kelime içinde harfler unutulmuştur.	12	26.6	33	73.4

Tablo 2. incelendiğinde; öğrencilerin 22'sinin (%48.8) kelimeler arası boşluklara dikkat etmediği görülmüştür. Öğrencilerin kelimeler arasında yapılan boşluklara dikkat etmemesi; küçük kas hareketlerine bağlı özel becerilere bağlı olabileceği gibi sağ ve sol el kullanımı farklılığından da kaynaklı olabilir. Sağ eli öğrenciler sol el parmaklarını rahatlıkla kullanabilirler. Fakat sol eli öğrenciler sağ ellerinin parmaklarını rahatlıkla kullanamazlar. Küçük harflerle yazılan kelimeler arasında küçük "o" harfinin alanı kadar, cümleler arasında ise iki küçük "o" harfinin kapladığı alan kadar boşluk bırakılmalıdır (Akyol, 2006, 63). Yine öğrencilerin 12'sinin (%26.6) kelime içinde harfleri unuttuğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin kelime içerisinde harfleri unutması, hece kavramının gelişmemiş olması, dikte çalışmalarının yeteri kadar yapılmaması, fiziksel gelişimin geri olması, görsel, motorsal ve nörolojik yetersizliklerden kaynaklı olabilir. Öğrencilerin kelimeler arası boşluklara dikkat etmemesi şekil 13'te, kelime için de harf unutmaları şekil 14'te, görsel örnekleri verilmiştir.

Şekil 13. Kelimeler arası boşluk unutmaları örneği

Şekil 14. Kelime içinde harf unutmama örneği

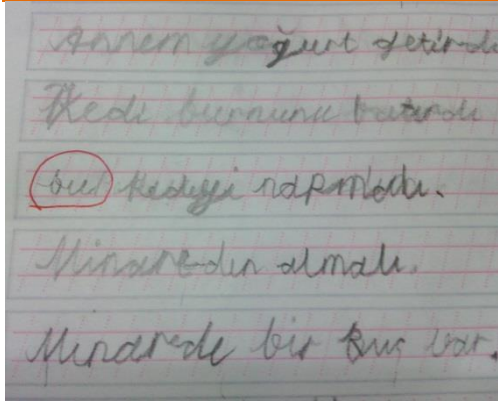
Üçüncü alt probleme ilişkin bulgular ve yorumlar

Araştırmanın üçüncü alt problemi; "İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin cümle yazımında yaptıkları hatalar nelerdir?" şeklinde ifade edilmiştir. Öğrencilerin veri kaynağındaki cümle yazımı hatalarına ilişkin bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

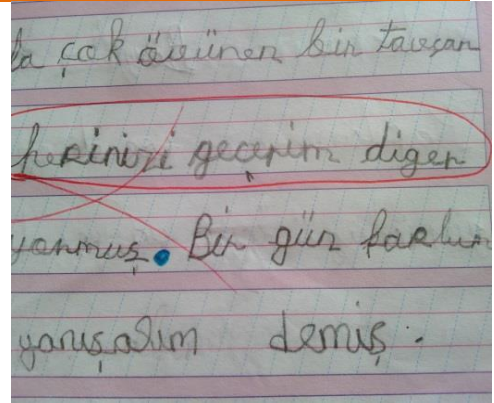
Tablo 3. Öğrenci cümle yazım hatalarının betimsel istatistiği

Cümle yazımı	Evet		Hayır	
	f	%	f	%
Satır başında büyük harf kullanılmamıştır.	8	17.7	37	82.3
Cümle yazımında satır çizgilerine dikkat edilmemiştir.	41	91.1	4	8.9

Tablo 3. incelendiğinde; öğrencilerin 8'inin (%17.7) satır başında büyük harf kullanmadığı görülmüştür. Öğrencilerin satır başında büyük harfle başlamama hatası büyük harf öğretiminden kaynaklı olabilir. Bundan dolayı büyük harflerin öğretimi, özel adların ve cümle öğretiminde yapılmasının doğru olacağı düşünülmektedir. Öğrencilerin 41'inin (%91.1) cümle yazımında satır çizgilerine dikkat etmediği görülmüştür. Satır çizgilerine dikkat etmemek öğrencilerin cümle yazımında en çok yaptıkları hatalardan biridir. Öğrenciler yazarken üst çizgiye çok yakın veya alt çizginin üzerine yazabilirler. Alt çizginin üzerine yazdıklarında harflerin ortasından yatay çizgi çekilmiş gibi bir görüntü oluşur. Bazen de çocuk satırı normal başlayıp özellikle sonuna doğru yukarıya veya aşağıya (genelde aşağıya) doğru satıra eğim vererek başka satırlara geçer ve satıra hilal şekline benzer bir şekil aldırabilir (Akyol, 2006, 74-75). Satır başı büyük harf yazımı yapılmadığına yönelik hata şekil 15, satır çizgilerine dikkat edilmediğine yönelik hata şekil 16'da verilmiştir.

Şekil 15. Hatalı satır başı büyük harf örneği

Şekil 16. Hatalı satır çizgileri örneği

Dördüncü alt probleme ilişkin bulgular ve yorumlar

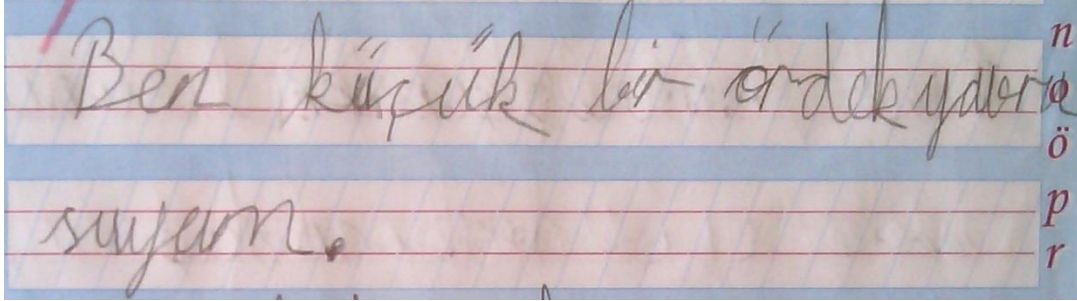
Araştırmanın dördüncü alt problemi “İlkokul 1.sınıf öğrencilerinin yaptıkları imla hataları nelerdir?” şeklinde ifade edilmiştir. Öğrencilerin veri kaynağındaki yaptıkları imla hataları ilişkin bulgular Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4. Öğrenci imla hatalarının betimsel istatistiği

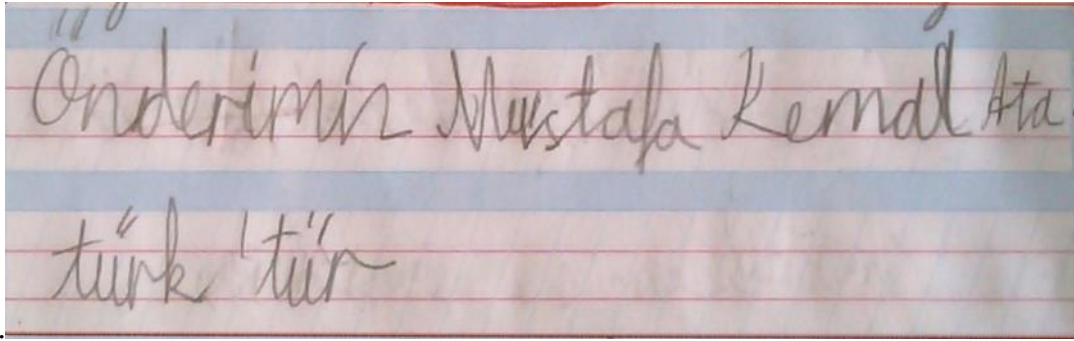
İmla hataları	Evet		Hayır	
	f	%	f	%
Satır sonuna sığmayan kelimeleri ayırmada kısa çizgi (-) kullanmamıştır.	10	22.2	35	77.8
Cümleye büyük harfle başlamamıştır.	36	79.9	9	20.1
Cümle sonuna nokta işareti koymamıştır.	12	26.6	33	73.4
Eş görevli kelimeleri ayırmada virgül (,) kullanmamıştır.	27	59.9	18	40.1
Kişi ve yer adlarının ilk harfini büyük yazmamıştır.	25	55.5	20	45.5

Tablo 4. incelendiğinde; öğrencilerin 10’unun (%22.2) satır sonuna sığmayan kelimeleri ayırmada kısa çizgi kullanmadığı; 36’sının (%79.9) cümleye büyük harfle başlarken büyük harfle başlamadığı tespit edilmiştir. Cümleye büyük harfle başlanmaması en fazla yapılan hatalardan biridir. Yine öğrencilerin 12’sinin (%26.6) cümle sonuna nokta koymadığı; 27’sinin (%59.9) eş görevli sözcükleri ayırmada virgül kullanmadığı; 25’inin (%55.5) kişi ve yer adlarının ilk harfini büyük yazmadığı tespit edilmiştir. İmla hataları; yazı öğretiminde öğretmenlerin imla hatalarını öğrenciye zamanında gerekli düzeltmeleri yaptırmamasından kaynaklı olabilir. Noktalama işaretlerini yanlış yerde kullanma hatasını yapan öğrencilerde özellikle ilk sınıflarda gereken uyarılar yapılmadan alışkanlık haline gelen noktalama işaretlerini yanlış yerde kullanmanın yaygın olduğu gözlemlenmiştir (Harmankaya, 2010, 130). İmla hatalarını en aza indirmek için, hatalı metin örneklerinin öğrencilere incelettirilerek hataların bulunmasını sağlamak, noktalama işareti eksik olan bir metin verilerek noktalama işaretlerini doldurmalarını sağlamak, öğretim

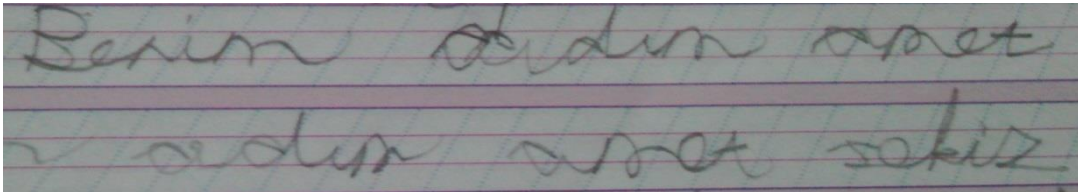
sırasında öğrencilerin yaptıkları hataları anında düzeltmek ve yapılan düzeltmeleri öğrencilere incelemek gibi öğretim etkinlikleri yapılabilir (Duran, 2009). Öğrencilerin kısa çizgi hatası örneği şekil 17’de; yanlış nokta örneği şekil 18’de; kişi adına yönelik yazım yanlışı örneği şekil 19’da verilmiştir.

Şekil 17. Hatalı kısa çizgi örneği

Şekil 18. Hatalı nokta örneği

Şekil 19. Hatalı kişi adı örneği

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada incelenen veri kaynağında bitişik eğik el yazısı hatalarından en yüksek oranda yapılan hatanın 41 (%91.1) ile cümle yazımında satır çizgilerine dikkat etmeme hatası olduğu tespit edilmiştir. Bu hatanın literatürde öğrencilerin en fazla yaptıkları hatalar arasında olduğu görülmektedir. Bayhan (1992), Demir (2003), Akyol (2006) ve Erdoğan (2010)’ın yapmış olduğu çalışmalar araştırmanın bu bulgusunu desteklemektedir. Duran ve Akyol (2010) çeşitli değişkenler açısından bitişik eğik yazı öğretimi çalışmalarını inceledikleri araştırmalarında; öğrencilerin uygun pozisyonda oturduklarında, kalemi ve kâğıdı doğru bir eğimle tutarak uygun bir hızla yazdıklarında, cümleleri satır

çizgilerine yerleştirmede zorluk yaşamadıklarını gözlemlemiştir. Bu yüzden öğretmenlerin bitişik eğik yazı öğretiminde yazı çalışmalarına öğrencilerin uygun pozisyonda oturma, doğru kalem ve kâğıt tutma becerilerini kazandırarak başlamaları, cümleleri satır çizgilerine yerleştirmede yapılan hataları en aza indirebilir.

Yapılan hatalara bakıldığında en çok yapılan harf yazımı hatalarının şunlar olduğu tespit edilmiştir:

Harfleri yönlerine uygun ve doğru yazamama, harf boyutlarına dikkat etmeme, harfler arası kesintiler oluşturma, harfler arası boşluklara dikkat etmeme, harflerin alt uzantılarına dikkat etmeme, harfleri düzensiz yazma, üst uzantılara dikkat etmeme, harflerin bitiş çizgilerini doğru yazamama, harflerin gövde kısmını doğru yazamama, harf bağlantılarını doğru şekilde yapamama gibi hataların en sık yapılan hatalar arasında olduğu tespit edilmiştir.

Özdemir (2014) ilkokul birinci sınıfa 60-72 aylık başlayan öğrencilerin yazı özelliklerini incelediği çalışmada en fazla yapılan hataların; harfleri yönlerine uygun ve doğru yazmama, harfler ve kelimeler arası uygun boşluk bırakmama, harflerin ebatlarının uygun olmaması ve cümleleri satıra uygun yerleştirememeye hataları olduğunu tespit etmiştir. Araştırma bulgularıyla örtüşen bu çalışma da Okula 72 ay ve üzeri olarak başlayan öğrencilerin diğer öğrencilere göre daha az hata yaptıkları tespit edilmiştir.

Yine araştırma bulgularıyla paralellik gösteren Memiş ve Harmankaya (2012)'nin yaptıkları çalışmada, öğrencilerin defterlerinde en sık rastlanan hataların; satır başında büyük harf kullanmama, harflerin yazımı sırasında kesintiler oluşturma, bitişik eğik yazı harflerini yönlerine uygun ve doğru yazmama, bitişik eğik el yazıyı dik yazma ve kılavuz çizgilerini dikkate almama olduğu belirlenmiştir.

Harflerin yazımında yapılan hatalar, öğrenciden ve bitişik eğik yazı öğretiminden kaynaklı olabilir. Erdoğan (2010) çalışmada fiziksel ve zihinsel hazırbulunuşluk düzeyi, bitişik eğik el yazısı öğretimi için yeterli olmayan öğrencilerin bu durumdan olumsuz etkilenerek daha fazla hata yaptıklarını gözlemlemiştir. Kuzu ve Ersözlü (2006), Turan ve Akpınar (2008), Yıldız, Yıldırım ve Ateş (2009) yaptıkları çalışmalarında ülkemizde bitişik eğik el yazısı öğretiminde sınıf öğretmenlerinin yeterli bilgiye sahip olmadıklarını belirlemiştir. Bu yüzden harflerin öğretimi sırasında yapılan eksikliklerden kaynaklı öğrencilerin harf yazımında hatalar yaptıkları düşünülebilir.

Yine Demirkol (2012) iki öğrenci üzerinde yaptığı çalışmada öğrencilerin çalışmaya başlamadan kelimeler arasında bıraktıkları boşlukların oldukça fazla olduğunu belirtmiştir. Ayrıca çalışılan öğrencilerin harfler arasındaki bağlantı sorununu harfler arasında uygun boşluk bırakamamasından kaynaklı olduğunu tespit etmiştir.

En çok yapılan kelime, cümle ve imla yazımı hatalarının şunlar olduğu tespit edilmiştir:

Kelimeler arası boşluklara dikkat etmeme, cümle yazımında satır çizgilerine dikkat etmeme, cümleye büyük harfle başlayamama ve virgül işaretini tam olarak kullanamama, kişi ve yer adlarının ilk harfini büyük yazamama gibi hatalar en sık yapılan hatalar arasında olduğu tespit edilmiştir.

Balkan (2015) doğum aylarına göre karma oluşturulmuş ilkökul birinci sınıf öğrencilerinin yazım hatalarını incelediği çalışmasında en fazla yapılan hataların; harflerin satırlara uygun yazılmaması, harflerin yanlış birleştirilmesi, satır sonuna sığmayan kelimeleri yanlış ayırma, noktalı harflerin noktasını unutmama, kelime ve cümleler arasında yeterli boşluk bırakmama ve noktalama işaretlerini doğru ve yerinde kullanmama hataları olduğunu tespit etmiştir. Araştırma bulgusuyla paralellik gösteren bu çalışmada 72 ay ve üzeri okula başlayan öğrencilerin 60-72 ay arasında başlayan öğrencilere göre daha az hata yaptıkları tespit edilmiştir.

Başaran (2006), yazım yanlışlarını bulmak için 128 öğrencinin defterini toplamış ve bu defterleri iki uzmanın belirlemiş olduğu kriterlere göre inceleyerek öğrencilerin en fazla yaptıkları hataların; harfleri eğik yazmama, harfleri uygun ebatta yazmama, uygun boşluk bırakmama olarak belirlerken, en az yapılan hatanın kelimeler arasında boşluk bırakma olduğu belirlenmiştir. Araştırma bulgusuyla büyük oranda örtüşen bu araştırma da kelimeler arasında uygun boşluk bırakmama hatasının örtüşmediği görülmektedir.

Yine araştırma bulgusuyla örtüşen Bayraktar (2006)'ın 70 öğrenci ile yaptığı bitişik eğik yazı öğretimine ilişkin çalışmasında, öğrencilerin harf aralıklarını ayarlamada, kelime içinde harf unutmada, cümle üretimi aşamasında satır başı yapmada, kelimeler arasında uygun bir aralık bırakmada, noktalama işaretlerini uygun şekilde kullanmada hata yaptıkları belirlenmiştir.

Öğrencilerin kelimeler arasında bırakılan boşluklara dikkat etmemesi, sağ-sol el kullanımı farklılığından kaynaklanabileceği gibi küçük kas hareketlerine bağlı özel becerilerin gelişmemiş olmasından kaynaklı olabilir. Ayrıca okuma yazma öğretimi yapılırken öğretmenlerin yazım hatalarını zamanında düzeltirme yaptırmamalarından kaynaklı yazım hataları alışkanlık haline gelebilir ve bu hatalar ileriki sınıflarda da devam edebilir. Nitekim Sidekli, Coşkun ve Gökbulut (2008)'un yaptıkları çalışmada 11 ilköğretim üçüncü sınıf öğrencisinin defterlerini toplayarak öğrencilerin yazma becerilerini incelemişlerdir. En fazla yapılan hataları; harflerin başlama ve bitiş yönleri, harfleri alt üst bağlantılarından hatalı birleştirme, kelimelere harf ekleme harf unutmama, kelimeler arası uygun boşluk bırakmama, satır sonuna sığmayan kelimeyi yanlış ayırma, yazıyı satırlara uygun yerleştiremememe ve yazının eğik olmaması hatalarını belirlemişlerdir. Çalışma üçüncü sınıflarda yapılmasına rağmen yapılan yazım hatalarının araştırma ile benzer olduğu görülmektedir.

Harmankaya (2010)'da çalışmasında noktalama işaretlerini yanlış kullanan öğrencilerin ilk sınıflarda bu durumu alışkanlık haline getirdiklerini ve bu durumunda öğrenciler arasında yaygın olduğunu gözlemlemiştir.

En az yapılan harf yazımı hatalarının şunlar olduğu tespit edilmiştir:

Tek harekette yapılması gereken harfi iki harekette yapma, harfin başlangıç çizgisi, yan yana gelen aynı harfleri hatalı birleştirme, büyük F,N,P,V,T harfleri kendinden sonra gelen küçük harflerle birleştirme, büyük ve küçüğü yazılım olarak birbirine benzeyen harfleri yanlış yazma, en az yapılan hatalar arasında olduğu tespit edilmiştir. Araştırmanın bu bulguları Bayraktar (2006), Memiş ve Harmankaya (2012), Balkan (2015) tarafından yapılan araştırmalarla tutarlık göstermektedir.

En az yapılan kelime, cümle ve imla yazımı hatalarının şunlar olduğu sonucuna ulaşılmıştır:

Kelime içinde harf unutma, satır başında büyük harfle başlamama, cümle sonuna nokta koymama gibi hatalar en az yapılan hatalar arasında tespit edilmiştir. Bu bulgular; Bayraktar (2006), Demirkol (2012) ve Özdemir (2014) tarafından yapılan araştırma sonuçlarıyla paralellik göstermektedir.

Araştırma sonuçlarına göre şu öneriler getirilebilir:

1. Öğrencilere, bitişik eğik el yazısı öğretimine başlamadan önce yazı yazarken; uygun pozisyonda oturma, kağıt ve kalem uygun bir eğimle tutma öğretilmeli daha sonra yazı öğretimine başlanmalıdır.
2. Öğrencilere yazıya hazırlık aşamasında yaptırılan çizgi çalışmalarının düzenli yaptırılması ve tek tek kontrol edilmesi, serbest çizgi çalışmaları yaptırılması, renkli kalemlerle çizgisel ve dairesel resim çalışmaları yaptırılmalıdır.
3. Harflerin öğretimi sırasında yazmaya geçmeden önce harfin yazılış yönü, boyutu, alt ve üst uzantıları öğretmenler tarafından dikkatlice gösterilmeli her öğrencinin kavradığından emin olunmalıdır.
4. Harf tanıtıldıktan sonra öğrencilere hayali olarak havada yazma, parmaklarıyla sıra üzerinde yazma, arkadaşının sırtında yazma gibi çalışmalar yaptırıldıktan sonra deftere yazmaları sağlanmalıdır.
5. Bir harfin yazılışı ve hataları düzeltilmeden sonraki sese geçilmemelidir.
6. Öğretmenler dikte metinlerini düzenli olarak uygulamalıdır.
7. Harf öğretiminin başından itibaren eğik çizimin üzerinde durulmalıdır.
8. Veliler bitişik eğik el yazısı ile ilgili bilgilendirilmelidir.

KAYNAKÇA

- Akyol, H. (2000). *Yazı öğretimi*. Milli Eğitim Dergisi , 37-48.
- Akyol, H. (2006). *Türkçe İlk Okuma Yazma Öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Başaran, M. ve Karatay, H. (2005). *Eğik el yazısı öğretimi*. Milli Eğitim Dergisi, 168.
- Balkan, S. (2015). *Doğum aylarına göre karma oluşturulmuş sınıflarda öğrenim gören birinci sınıf öğrencileri arasında bitişik eğik el yazısı yazım hatalarının karşılaştırılması*. Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Bayhan, P. (1992). *Anaokuluna giden altı yaş çocuklarının bilgisayar hakkındaki tutum ve kavramlarının saptanması ve bu çocukların ilkököl birinci sınıftaki akademik başarıları ile görsel algılamalarında anaokulunda yapılan bilgisayarlı eğitimin etkisinin incelenmesi*. Çocuk Sağlığı ve Eğitimi Programı Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bayraktar, Ö. (2006). *İlköğretim birinci sınıf öğrencilerinin bitişik eğik yazıda yaptıkları hatalar*. Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Coşkun, H. (2011). *İlköğretim okullarındaki bitişik eğik yazı uygulamalarının değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mustafa Kemal Üniversitesi, Hatay.
- Çelenk, S. (2003). *İlkokuma – yazma programı ve öğretimi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Demir, G. K. (2003). *İlköğretim birinci ve ikinci kademe öğrencilerinin yazım hataları ve öğretmen görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Demirel, Ö. (2002). *Türkçe ve Sınıf Öğretmenleri İçin Türkçe Öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demirkol, N. (2012). *2. sınıfa devam eden iki öğrencinin yazım hatalarının düzeltilmesi üzerine bir durum çalışması*. Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Duran, E. (2009). *Bitişik eğik yazı öğretimi çalışmalarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Duran, E. ve Akyol, H. (2010). *Bitişik eğik yazı öğretimi çalışmalarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 8 (4), 817-838.
- Ekiz, D. (2003). *Eğitimde Araştırma Yöntem ve Metotlarına Giriş*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Graham, S., Berninger, V., Weintraub, N. and Shafer, W. (1998). *The development of handwriting fluency and legibility in grades 1 through 9*. Journal of Educational Research. 92, 42-52.

- Güneş, F. (2006). *Niçin Bitişik Eğik Yazı?. Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, 71, 17-19.
- Güneş, F. (2007). *Türkçe Öğretimi ve Zihinsel Yapılandırma*. Ankara: Nobel Yayın.
- Harmankaya T. (2010). *İlköğretim okulu birinci sınıf öğrencilerinin görsel algı düzeyleri ile yazım hatalarının incelenmesi*. Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.
- Karasar, N. (1999). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Karasar, N. (2000). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: 3A Eğitim ve Danışmanlık.
- Karasar, N. (2012), *Bilimsel Araştırma Yöntemi* (23. Basım). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kazu, H. ve Ersözlü, N. Z. (2006). *Yeni müfredatla gelen bitişik eğik yazıya ilişkin öğretmen görüşleri, ulusal sınıf öğretmenliği kongresi bildiriler kitabı içerisinde (s. 238-248)*. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Köksal, K. (1999). *Okuma Yazmanın Öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Kılıçkan, H. (2004). *Doğru ve Güzel Yazı Yazmak Okullarda Yazı*. İstanbul: İnkilap.
- MEB. (2005). *İlköğretim Türkçe öğretim programı ve kılavuzu (1-5. Sınıflar)*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü Basım Evi.
- MEB. (2009). *İlköğretim Türkçe Öğretim Programı ve Kılavuzu (1-5. Sınıflar)*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü Basım Evi.
- MEB. (2012). *İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı ve Kılavuzu (1 - 5.Sınıflar)*. Ankara: MEB Yayınevi
- Memiş, A. D. ve Harmankaya, T. (2012). *İlköğretim okulu 1. sınıf öğrencilerinin bitişik eğik el yazısı hataları ile görsel algı düzeylerinin incelenmesi*. Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi. 19, 136-150.
- Ott, P. (1997). *How to Detect and Manage Dyslexia*. Heinemann
- Özdemir, K. (2014). *İlkokul birinci sınıf öğrencilerinin yazı özelliklerinin incelenmesi*. Yayınlanmış yüksek lisans tezi, Dumlupınar Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Rubin, D. (1985). *Teaching elementary language arts (3rd ed.)*. New York, NY: Holt, Rinehart, Winston.)
- Sidekli, S., Coşkun, İ. ve Gökbulut, Y. (2008). *İlköğretim üçüncü sınıf öğrencilerinin yazma becerileri*. VII. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyum Bildirileri, 2-4 Mayıs 2008, Çanakkale, 700-703.
- Şahinel, M. G., Karasu, M. (2007). *Türkçe 1-5. Sınıflar öğretim programı ilk okuma yazma öğretimine ilişkin öğretmen görüşleri*. 6. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu, 27-29 Nisan, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir: Nobel Yayın Dağıtım.
- TDK (Türk Dil Kurumu) (2016). Yazım kılavuzu. www.tdk.gov.tr adresinden 04.05.2016 tarihinde erişilmiştir.

- Turan, F. (2002). İlköğretim okullarında doğru ve güzel yazı yazma çalışmaları, *Milli Eğitim*,162, 155-156.
- Turan, M. ve Akpınar, B. (2008). İlköğretim Türkçe dersi ilkokuma-yazma öğretiminde kullanılan ses temelli cümle ve bitişik eğik yazı yöntemlerinin değerlendirilmesi. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18 (1), 121-138.
- Ünsal, S., & Korkmaz, F. (2017). Eğitim programı tasarımı tercihlerine yönelik öğretmen görüşleri. *Mersin University Journal of the Faculty of Education*, 31 (1), 275-289.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2011). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık. Ankara.
- Yıldız, M., Yıldırım, K. ve Ateş, S. (2009). Sınıf öğretmenlerinin sınıf tahtasına yazdıkları yazıların okunaklılık bakımından öğrencilere model olmadaki uygunluğu. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6 (2), 75-88.
- Yılmaz, Z. A. (2007). *Sınıf Öğretmenlerine Türkçe Öğretimi*. Nobel Yayın Dağıtım. Ankara.

Extended Abstract

One of the main factors of universal language is language. A language is a communicational device to transfer cultural values into next generations, ad to carry human thoughts, information. A language consists of four skills as writing, reading, speaking, listening. A human starts to learn listening and speaking skills from his family and his near environment and these skills reach a certain level till school age. Reading and writing skills are acquired at an educational institution.

The observable part of a language, a communicational device, is writing. Writing is a sign that humans use to draw or write on an item to convey their thoughts, ideas, feelings to other people in accordance with certain language rules (Uslay, 2005). Writing is not an innate skill, but an educational skill. This writing skill is acquired by first reading and writing teaching in appropriate environments with practice and experiments. The aim of teaching writing is to develop the child's ability to express his or her thoughts in writing with a legible writing skill. The first tendency in writing teaching in children starts at pre-school age. Children have physical, affective, cognitive competence to learn writing when they re in primary school. Primary school is important in terms of the fact that it is a period in which the habits of learning are intense. If the teaching writing is neglected or the wrong methods are chosen, it can lead to negative consequences in the future lives of the students. It can be said that problems such as not being able to express oneself verbally and written in adults are caused by problems encountered in literacy teaching in the first grade of primary school. In our country, cursive writing has been carried out by using sound based sentence method in the first reading and writing instruction since 2005.

In the sound based method, the sound is felt, and then if the student feels the sound correctly, the writing process starts. After giving a few voices to form a meaningful whole, syllables from sounds, words from syllables, sentences from words, texts from sentences are created. What type of writing instruction (vertical, basic, or cursive) should be used in writing teaching is a controversial topic between researchers. The cursive writing shows the personal features because of the fact that the handwriting and tremor of people are different. Therefore, there are standard forms and rules of cursive writing taught in schools. When these rules are ignored typos occur. When these typos are examined, errors such as spelling, misspelling of words, punctuation, adding letters or emitting letters, not being able to leave spaces between the words, writing illegible things are seen. This study aims to examine the mistakes that the students of primary school have made in their cursive writing. Considering the ability to write the letter patterns properly, success or failure of the student

in the classroom can affect other periods of learning life positively or negatively. For this and other reasons, it is thought that it is important to examine mistakes made by the students in cursive handwriting to provide solutions to the errors. The study group of this research consists of 45 first-year students who study in a primary school. Turkish notebooks of these 45 first-year students were examined to gather the necessary data. The mistakes found in the notebooks were analysed using descriptive analysis. In order to determine the mistakes made by the students, a written error inventory developed by Memiş and Harmanakaya (2010) was used. Using this inventory, mistakes were collected under the headings of writing letters, writing words, writing sentences, and spelling errors and an inventory of mistakes was taken and photographed.

The most common typographical errors in the data source of the students are the inability to write letters according to their directions, not being able to pay attention to the size of the letters, the spaces between letters, upper extensions, the correct spelling of the letters, and inter-letter bareakage, and irregular spelling of the letters. The errors in the writing may be caused by the lack of physical, affective, cognitive level of students, or teachers' lack of knowledge or lack of time to make students write during teaching the letters. It is understood that the letters needed to be done in one move are written in two moves, the very first line of the letters which are side to side are combined wrongly, the capital letters such as F,N,P,V,T are combined with minuscule wrongly and these mistakes are the least ones which students make. It has also been determined that the most common word sentence and spelling mistakes are not to pay attention to the spacing between words, not pay attention to lines in sentence writing, not to start the sentence with capital letters, and not to use the comma mark exactly. The reason why students do not pay attention to the gaps between words may be due to the difference in the use of the right and left hand, or may be due to the development of small muscles. The most common mistake of writing is that 91.1 % of the students don't pay attention to the beginning lines in sentence writing. In order to minimize this mistake, it is important to start by providing students with the skills to sit in the right position and keep the pencil and paper with the right slope. Beginning lines without capital letters, forgetting a letter in words, not putting a stop at the end of the sentence are the least common mistakes in spelling writing.

When it is thought that the skills acquired by students in primary school may affect learning life positively or negatively, teachers must demonstrate the necessary sensitivity by doing a variety of practices, and taking one-to-one care of students in order to minimize typographical mistakes.